

Συμπτώματα COVID-19 και διάρκεια θετικότητας γρήγορης δοκιμασίας ανίχνευσης αντιγόνου SARS-CoV-2 συγκριτικά για τις περιόδους πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το στέλεχος Δέλτα

Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Ροδάνθη Ελένη Συρίγου, Γιάννης Ντάνας, Πάνος Μαλανδράκης, και Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) συνοψίζουν τα δεδομένα της πρόσφατης δημοσίευσης των Carina Marquez και συνεργατών στην έγκριτη επιστημονική επιθεώρηση JAMA (2022;5(10);e2235844) με θέμα την πιθανή διαφοροποίηση των συμπτωμάτων από Covid19, σε ασθενείς που είχαν νοσήσει από διαφορετικό στέλεχος καθώς και την διάρκεια του θετικού γρήγορου τεστ αντιγόνου.

Πρόκειται για συγχρονική μελέτη που διενεργήθηκε από τον Ιανουάριο του 2021 έως και τον Ιανουάριο 2022 στο San Francisco στην Καλιφόρνια, διαχωρίζοντας τις περιόδους που επικρατούσε η μετάλλαξη Όμικρον BA.1 (Δεκέμβριος 2021 – Ιανουάριος 2022), προ – Δέλτα (Ιανουάριο 2021 – Μάιο 2021), και μετάλλαξη Δέλτα (Ιούνιο 2021 – Νοέμβριο 2021) και αξιολογώντας την διάρκεια θετικότητας της γρήγορης δοκιμασίας ανίχνευσης αντιγόνου έναντι του SARS-CoV-2 την περίοδο του Όμικρον BA.1. Στη μελέτη συμπεριλήφθηκαν παιδιά και ενήλικες με θετικό τεστ αντιγόνου Covid-19, ανεξαρτήτου ηλικίας, εμβολιασμού έναντι του SARS-CoV-2 και συμπτωμάτων.

Συνολικά συμμετείχαν 63277 ασθενείς με μέση ηλικία τα 32 έτη, 12% ήταν κάτω των 12 ετών, 52% γυναίκες και 68.5% λατινικής καταγωγής. 18301 ασθενείς εκδήλωσαν συμπτωματολογία COVID-19, ενώ 4565 ήταν ασυμπτωματικοί με θετικό τεστ αντιγόνου. Κατά την διάρκεια επικράτησης της υπομετάλλαξης Όμικρον BA.1, 3032 από του 7283 συμπτωματικούς ασθενείς είχαν θετικό τεστ και παρουσίασαν βήχα και φαρυγγαλγία. Το ποσοστό αυτών των ασθενών ήταν υψηλότερο σε σχέση με την περίοδο προ-Δέλτα καθώς και κατά την διάρκεια της παραλλαγής Δέλτα (βήχας 2044 (67.4%) έναντι 546/1056 (51.3%) για την προ Δέλτα, και 281/468 (60%) για την Δέλτα, φαρυγγαλγία 1316 (43.4%) έναντι 315/1065 (29.6%) για την προ Δέλτα περίοδο και 136/468 (29%) για την Δέλτα. Συγκριτικά με τους 1065 ασθενείς που είχαν θετικό τεστ αντιγόνου στην προ Δέλτα περίοδο, η ρινική συμφόρηση ήταν πιο συχνή σε 3032 ασθενείς με θετικό τεστ κατά την διάρκεια της περιόδου Όμικρον BA.1 (38.8% έναντι 27.6%), απώλεια όσφρησης και γεύσης (5.3% έναντι 17.2%) και εμπύρετο (30.4% έναντι 34.7%) ήταν λιγότερο συχνές. Παράλληλα, κατά τη διάρκεια της περιόδου Όμικρον το εμπύρετο ήταν λιγότερο συχνό στους ασθενείς που είχαν λάβει την ενισχυτική δόση του εμβολίου, έναντι των ανεμβολίαστων ασθενών (22.5% έναντι 36.2%), ενώ πυρετός και μυαλγίες ήταν λιγότερο συχνές στους συμμετέχοντες που είχαν λάβει την ενισχυτική δόση έναντι αυτών που είχαν εμβολιαστεί με την βασική σειρά εμβολίων (εμπύρετο: 22.5% έναντι 32.8%, μυαλγίες 26.6% έναντι 34.0%).

Κατά την διάρκεια επικράτησης της υπομετάλλαξης Όμικρον BA.1, πέντε ημέρες μετά την έναρξη των συμπτωμάτων 507 από τους 1613 συμμετέχοντες (31.1%) με COVID-19 ανέφεραν ότι είχαν παρόμοια συμπτωματολογία και 95 άτομα ανέφεραν επιδείνωση των συμπτωμάτων τους. Μεταξύ των θετικών ασθενών, το 80.2% των συμμετεχόντων που ήταν συμπτωματικοί, είχαν θετικό τεστ αντιγόνου μετά από τις πέντε πρώτες ημέρες νόσου.

Συμπερασματικά, σε αυτή την μελέτη παρατηρήθηκε ότι **μεταξύ των ασθενών που νόσησαν από Covid-19 την περίοδο επικράτησης της παραλλαγής Όμικρον, τα συμπτώματα λοίμωξης ανωτέρου αναπνευστικού ήταν συχνότερα συγκριτικά με τις περιόδους πριν και κατά την διάρκεια της παραλλαγής Δέλτα, με διαφορές μεταξύ των εμβολιασμένων και των ανεμβολίαστων.**